

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- UUNT in intervenientki naloži plačilo njunih stroškov in stroškov Wolf Oil.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev členov 8(1)(b), 75 in 76(1) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 14. januarja 2015 — Alkarim for Trade and Industry/Svet

(Zadeva T-35/15)

(2015/C 089/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sirija) (zastopnika: J.-P. Buyle in L. Cloquet, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1105/2014 z dne 20. oktobra 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- za ničen razglasi Izvedbeni sklep Sveta 2014/730/SZVP z dne 20. oktobra 2014 o izvajanju Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu naloži plačilo vseh stroškov postopka, vključno s stroški, ki jih je priglasila tožeča stranka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do pravičnega postopka, ker naj tožeča stranka nikoli pred sprejetjem spornih sankcij ne bi podala izjave.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napačno presojo dejanskega stanja.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na nesorazmerno kršitev lastninske pravice in pravice do opravljanja poklicne dejavnosti.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na nezakonnost izpodbijanih odločitev, ker naj pogoji iz člena 32 Sklepa 2013/255/SZVP⁽¹⁾ in členov 14 in 26 Uredbe št. 36/2012⁽²⁾ ne bi bili izpolnjeni, saj tožeča stranka nikoli ni zavedno in prostovoljno sodelovala pri transakcijah, s katerimi se je nameravalo izogniti evropskim ali mednarodnim sankcijam.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na zlorabo pooblastil, saj naj bi bilo na podlagi objektivnih indecev, ki so upoštevni in skladni, mogoče sklepati, da so bili sporni ukrepi sprejeti z natančno določenim namenom doseči cilje, ki niso tisti, na katere se sklicuje (izključitev s trga – dajanje prednosti drugim subjektom).
7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/255/SZVP z dne 31. maja 2013 o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 147, str. 14).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 36/2012 z dne 18. januarja 2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 442/2011 (UL L 16, str. 1).

Tožba, vložena 23. januarja 2015 — Hispasat/Komisija

(Zadeva T-36/15)

(2015/C 089/48)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Hispasat, SA (Madrid, Španija) (zastopniki: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo in A. Balcells Cartagena, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi izpodbijani Sklep, zlasti člen 1 Sklepa, ker je z njim državna pomoč razglašena za nezdržljivo z notranjim trgom v povezavi z družbo Hispasat;
- zato za nične razglasi naloge za izterjavo iz členov 3 in 4 Sklepa in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Tožeča stranka meni, da je Komisija s tem, da je družbo HISPASAT S.A. štela za neposrednega upravičenca spornega ukrepa, storila očitno dejansko napako, ki bi morala privedi do razglasitve ničnosti sklepa, ker to podjetje ni sodelovalo pri ukrepih niti ni od njih imelo koristi. Navaja tudi kršitev načela dobrega upravljanja s strani Komisije, ker je družbo HISPASAT S. A. opredelila kot upravičenko ukrepov po začetku preiskave, ne da bi dejanski položaj preučila in ker tožeči stranki v upravnem postopku ni omogočila, da bi se izjavila.
2. Podredno tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila člena 106 in 107 PDEU ter Protokol št. 26 PDEU, ker ukrepi, obravnavani v Sklepu, niso državna pomoč, saj ne gre za gospodarsko dejavnost, ampak za lastno dejavnost javnih organov uprave. Še bolj podredno tožeča stranka meni, da je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da izpodbijani ukrepi niso povezani z opravljanjem javne službe v splošnem interesu in da torej ni bila pravilno presojena veljava sodne prakse iz zadeve Altmark in glede Sklepa SIEG 2005/842/CE (Sklep 86.2), kar bi lahko privedlo do ugotovitve neobstoja pomoči ali združljivosti z morebitno pomočjo.